

человѣци се изменяватъ на юнаци, а отъ юнаци на духове, най-послѣ отъ духове, въ случай че ставатъ съвършени, както въ врѣме на службата и да се исчистатъ и освѣщаватъ; за да могатъ да избегнатъ всякое нѣщо, което дава болестъ и смъртъ. Тѣй щото да стане не чрѣзъ граждански закони, а чрезъ истината, се изменяватъ на богове.

Прочее, таквизъ добри хора придобиватъ най-доброто и най-блаженното вѣчно бждще. *)

§ 29. Едни историци казватъ, че името *Киригъ*, съ което се наименоувалъ Ромулъ значило *Марса*, а други Политъ [гражданинъ], понеже и гражданинѣ се наричале *Кириги*; а други пакъ, че старитѣ Римляне *Киригъ* наричале стрелата или копнето, тоже и статуята на една богиня, която била основана на една стрела се наричала Кириновата Юнона. А пакъ жителитѣ на Ригия **) бѣха основале едно копие и го нарекли *Марса*, и за награда давале копие на всички ония, които се показвале най-храбри на бойното поле. Вироченъ, за туй и Ромулъ, като богъ на войната, или като стрѣлецъ се наричалъ *Киригъ*. При това имало съграденъ и единъ неговъ храмъ на хълмътъ, който поради Ромула се наричалъ *Киригъ*. Деньтъ обаче, въ който Ромулъ умрелъ, се наричалъ *беганието на множеството*, и козиннитѣ нонни, понеже като дохождали отъ долната частъ на града, жертвувале на Козиннитѣ на *Марса*, а козата наричале *Капра*. И когато слазале да

*) Тѣзи слава принадлежи на Исиода, понеже той измудрилъ това философическо изречение.

**) Ригия, градъ, който се намиралъ въ долна Италия.